

เทศบัญญัติ

เรื่อง

การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์

พ.ศ. 2543

ของเทศบาลตำบลสวนผึ้ง

อำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี

บันทึก

หลักการและเหตุผล

ประกาศบัญญัติเทศบาลตำบลสวนผึ้ง

เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์

พ.ศ.2543

หลักการ

เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามความในมาตรา 29 แห่ง พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 เทศบาล โดย คณะกรรมการบริหารจัดการด้านสุขาภิบาล เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.2543 เพื่อประโยชน์ในการรักษาสภาวะ ความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำเนินชีพของประชาชนในท้องถิ่นและเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ ต่อส่วนราชการ เทศบาล เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ และนำเสนอผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณาอนุมัติให้เป็นเทศบัญญัติของเทศบาลตำบลสวนผึ้งต่อไป

เหตุผล

โดยที่ได้มีพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงฐานะของศุขาภิบาลเป็นเทศบาล พ.ศ. 2542 ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 116 ตอน 9 ก วันที่ 24 กุมภาพันธ์ 2542 โดยมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 25 พฤษภาคม 2542 เป็นต้นไป เทศบาลตำบลสวนผึ้ง จึงจำเป็นต้องตราเทศบัญญัตินี้ขึ้นเพื่อ ใช้เป็นหลักในการควบคุมการเลี้ยงสัตว์และการปล่อยสัตว์ เพื่อประโยชน์ในการรักษาสภาวะ ความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำเนินชีพของประชาชนในท้องถิ่นและเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ ตลอดจนการ กำหนดมาตรฐานการควบคุมการเลี้ยงสัตว์และการปล่อยสัตว์

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลสวนผึ้ง^๑
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์

พ.ศ. 2543

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 60 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 แก้ไขเพิ่มเติมโดย
พระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. 2510 ประกอบกับ มาตรา 4 มาตรา 29 มาตรา 30 แห่งพระราชบัญญัติการ
สาธารณสุข พ.ศ. 2535 เทศบาลตำบลสวนผึ้ง โดยความเห็นชอบจากกลาเทศบาลตำบลสวนผึ้ง และโดยอนุมัติของผู้ว่าราชการ
การจังหวัดราชบุรี จึงตราเทศบัญญัติไว้ดังนี้

ข้อ 1 เทศบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "เทศบัญญัติเทศบาลตำบลสวนผึ้ง เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือ^๒
ปล่อยสัตว์ พ.ศ. 2543"

ข้อ 2 เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาลตำบลสวนผึ้ง นับแต่วันถัดจากวันที่ได้ประกาศไว้โดยเปิด
เผยแพร่ที่สำนักงานเทศบาลตำบลสวนผึ้งแล้วเจ็ดวัน

ข้อ 3 ในเทศบัญญัตินี้

"การเลี้ยงสัตว์" หมายความว่า การมีสัตว์ไว้ในครอบครอง และดูแลเอาใจใส่ บำรุงรักษา ตลอดจนให้
อาหารเป็นอาชีพ

"การปล่อยสัตว์" หมายความว่า การหละการครอบครองสัตว์ หรือปล่อยให้อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์โดย
ปราศจากการควบคุม

"เจ้าของสัตว์" หมายความรวมถึง ผู้ครอบครองสัตว์ด้วย

"สถานที่เลี้ยงสัตว์" หมายความว่า คอกสัตว์ กรมสัตว์ หรือที่เลี้ยงสัตว์

"เจ้าพนักงานห้องถีน" หมายความว่า นายกเทศมนตรีตำบลสวนผึ้ง

"เจ้าพนักงานสาธารณสุข" หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรี ว่าการ
กระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

ข้อ 4 ในพื้นที่ในเขตเทศบาลตำบลสวนผึ้งเขตควบคุมการเลี้ยงสัตว์ดังต่อไปนี้ คือ สุนัข แมว กระต่าย
ปลาปริ้นยา สัตว์มีพิษและสัตว์ดูร้ายต่างๆ

ให้เจ้าพนักงานห้องถีนเมืองอุบลราชธานีกำหนดประเภทและชนิดสัตว์ที่ต้องควบคุมการเลี้ยงสัตว์เพิ่มเติม ทั้งนี้
โดยอาจควบคุมการเลี้ยงเฉพาะในเขตห้องที่หนึ่งหรือเพิ่มพื้นที่เทศบาลตำบลสวนผึ้ง

ข้อ 5 นอกจกการเลี้ยงสัตว์ตามปกติวิถีแล้ว เจ้าของสัตว์จะต้องปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

(1) จัดให้มีสถานที่เลี้ยงสัตว์ที่มั่นคงแข็งแรงตามความเหมาะสมแก่ประเภทและชนิดของสัตว์และมีขนาดเพียงพอแก่การดำรงชีวิตของสัตว์ มีแสงสว่างและการระบายอากาศที่เพียงพอ มีระบบการระบายน้ำที่ถูกสุขาภิบาล และมีระบบบำบัดของเสียที่เกิดขึ้นอย่างถูกสุขาภิบาล

(2) รักษาสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้สะอาดอยู่เสมอ

1. กำจัดขาสัตว์และมูลสัตว์ให้ถูกสุขาภิบาล
2. จัดให้มีการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคในสัตว์ เพื่อป้องกันโรคติดต่อจากสัตว์มาสู่คนโดยสัตวแพทย์
3. ให้เลี้ยงสัตว์ภายในสถานที่ที่เจ้าพนักงานห้องกินกำหนด
4. ไม่เลี้ยงสัตว์ในสถานที่ที่เจ้าพนักงานห้องกินกำหนด

ข้อ 6 ในกรณีที่มีเหตุการณ์สบว่าสัตว์ที่เลี้ยงมันเป็นโรคอันอาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพของบุคคลทั่วไป ให้เจ้าของสัตว์แยกกักตัวนั้นไว้ต่างหากและแจ้งให้สัตวแพทย์ของสำนักงานเทศบาลตำบลลงผู้ที่มีอำนาจดำเนินการได้โดยทันท่วงทัน หรือดำเนินการโดยสัตวแพทย์ประจำเขตควบคุมการปล่อยสัตว์ เนพะในเขตท้องที่หนึ่ง หรือเข้มข้นที่เทศบาลตำบลลงผู้ที่มีอำนาจดำเนินการ

ข้อ 7 ให้เจ้าพนักงานห้องกินมีอำนาจกำหนดการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ หรือห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์เฉพาะเขตควบคุมการปล่อยสัตว์ เนพะในเขตท้องที่หนึ่ง หรือเข้มข้นที่เทศบาลตำบลลงผู้ที่มีอำนาจดำเนินการ

ความไม่สงบคับแก่การปล่อยสัตว์เพื่อการคุ้มครองตามประเพณี

ข้อ 8 เจ้าของสัตว์จะต้องควบคุมดูแลสัตว์ของตนให้ก่ออันตราย หรือก่อเหตุร้ายแก่ผู้อื่น

ข้อ 9 ห้ามมิให้ผู้ใดเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ตามข้อ 4 ในที่สาธารณะ ซึ่งอยู่ภายใต้เขตเทศบาลตำบลลงผู้ที่มีอำนาจดำเนินการ

ข้อ 10 ในกรณีที่เจ้าพนักงานห้องกินหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือเจ้าพนักงานผู้ควบคุมสัตว์ หรือสัตวแพทย์พับผ้าสัตว์ ในที่หรือทางสาธารณะ ซึ่งอยู่ในเขตเทศบาลตำบลลงผู้ที่มีอำนาจดำเนินการ ให้บริเวณน้ำหนึ่งหรือเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ โดยไม่ปรากฏเจ้าของให้เจ้าพนักงานห้องกินมีอำนาจดำเนินการและนำสัตว์ไปกักไว้ในที่สำหรับสัตว์ที่เจ้าพนักงานห้องกินจัดให้ เป็นเวลาอย่างน้อยสามสิบวันหรือสัตว์นั้นอาจเป็นอันตรายต่อประชาชนให้เจ้าพนักงานห้องกินมีอำนาจทำลายหรือจัดการตามที่เห็นสมควร

ในระหว่างการจับสัตว์ หากสัตว์วิงหนีเกิดอุบัติเหตุใดๆ ทำให้สัตว์บาดเจ็บทางเทศบาลตำบลลงผู้ที่ไม่รับผิดชอบได้ ก็ห้ามสัตว์

ข้อ 11 เมื่อได้จับและนำสัตว์มา กักไว้ตามความในข้อ 10 เจ้าพนักงานห้องกินจะปิดประกาศแจ้งให้เจ้าของทราบ และให้มารับสัตว์คืนภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ได้จับสัตว์มา กักไว้ โดยประกาศให้ที่สำนักงานเทศบาลตำบลลงผู้ที่ว่าการอำเภอ ลงผู้ที่เปิดเผย เมื่อพ้นกำหนด 30 วันแล้ว ไม่มีผู้ใดมาแสดงตัวเป็นเจ้าของสัตว์ ให้สัตว์นั้นตกเป็นของเทศบาลตำบลลงผู้ที่

ข้อ 12 กรณีที่กักตัวไว้ อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่ตัวนั้นหรือสตรีนั้น หรือต้องเสียค่าใช้จ่ายเกินสมควร เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะจัดการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์นั้นตามควรแก่กรณีก่อนถึงกำหนดเวลา 30 วันก็ได้ เงินที่ได้จากการขายหรือขายทอดตลาด เมื่อได้หักค่าใช้จ่ายในการขายหรือขายทอดตลาดแล้วค่าเดี้ยงดูสัตว์แล้ว ให้เก็บรักษาเงินนั้นไว้แทนตัวสัตว์

กรณีที่สัตว์นั้นตายหรือเจ็บป่วย หรือไม่ควรจำหน่ายต่อไป หรือเป็นโรคติดต่อที่อาจเป็นอันตรายแก่ตัวอื่นๆ หรือเมื่อสัตว์แพหปได้ตรวจสอบแล้วได้ให้ความเห็นเป็นลายลักษณ์อักษรแล้ว เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจทำลายได้

ในการที่มีให้มีการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์ตามวรรคหนึ่ง และเจ้าของสัตว์มารับสัตว์คืนภายในกำหนด ตามข้อ 10 เจ้าของสัตว์ต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายสำหรับการเดี้ยงดูสัตว์ให้แก่เทศบาลตำบล ตามผู้ดูแลงานที่ได้จ่ายจริงด้วย

ข้อ 13 หากเจ้าของสัตว์ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 กฎหมายทั่วไป หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 หรือเทศบัญญัตินี้ หรือคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่กำหนดให้เกี่ยวกับการเดี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้เจ้าของสัตว์แก้ไข หรือถ้าการเดี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์นั้นจะก่อให้เกิดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าจะก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งให้ผู้นั้นหยุดเดี้ยงสัตว์ทันทีเป็นการชั่วคราวจนกว่าจะเป็นที่พอดีแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นว่าปราศจากอันตรายแล้วก็ได้

คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามวรรคหนึ่ง ให้กำหนดระยะเวลาที่ต้องปฏิบัติตามคำสั่ง ให้ตามสมควร แต่ต้องไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน เว้นแต่เป็นกรณีให้หยุดดำเนินกิจการทันที

ข้อ 14 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหรือฝ่าฝืนเทศบัญญัติ ต้องระหว่างโทษตามบทกำหนดโทษแห่ง พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

ข้อ 15 ให้นายกเทศมนตรีตำบลผู้ดูแลส่วนผู้ดูแล มีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกประกาศ คำสั่ง ระเบียบ ข้อบังคับเพื่อกำหนดการให้เป็นไปตามเทศบัญญัติเทศบาลตำบลผู้ดูแลส่วนผู้ดูแลนี้

ประกาศ คำสั่ง ระเบียบ ข้อบังคับ นั้นเมื่อได้ประกาศให้โดยเปิดเผย ณ สำนักงานเทศบาลตำบลผู้ดูแลส่วนผู้ดูแล ให้ใช้บังคับได้

ประกาศ ณ วันที่ 25 สิงหาคม พ.ศ. 2543

(ลงชื่อ) ยอดคง มั่นใจ

(นายยอดคง มั่นใจ)

นายกเทศมนตรีตำบลผู้ดูแลส่วนผู้ดูแล

อนุมัติ
นิรันดร์ จงวุฒิเวชย์

(นายนิรันดร์ จงวุฒิเวชย์)

รองผู้ว่าราชการจังหวัด ปัตติราษฎร์การแทน

ผู้ว่าราชการจังหวัดราชบุรี